

La campanya més bruta

Ja no cal dubtar-ne: haurà estat la campanya electoral més bruta viscuda mai a les Illes Balears.

El 27 de novembre de 2006 significà un tall en la precampanya electoral. Fins aleshores semblava que discorreria normalment. El govern, del PP, defensava la seva gestió. L'oposició d'esquerra, PSOE i Bloc, criticant i oferint alternatives. Però aquell dia esclatà l'escàndol del cas Andratx. Res ja no ha estat com era abans. La corrupció s'ha convertit en l'estrella mediàtica i política. Les acusacions de corrupció encreuades entre PP i PSOE ho ofeguen tot.

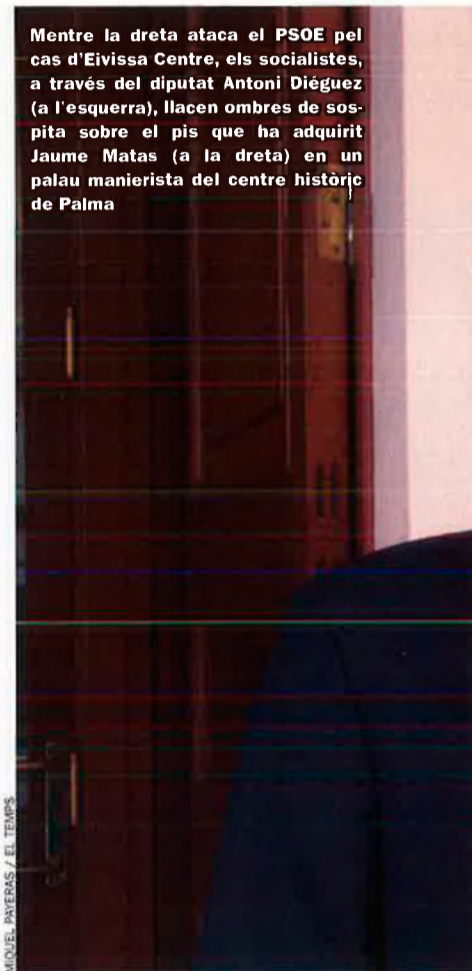
D'Andratx a Eivissa i al palau. L'oposició al PP, PSOE i Bloc, s'afartà d'acusar la cúpula conservadora, amb Jaume Matas al capdavant, d'emparar la corrupció, en relació amb el cas Andratx. Els dirigents conservadors anaren a remolc de les crítiques i acusacions durant els mesos següents, des de l'esclat. Especialment a partir del moment que es féu públic un enregistrament ordenat pel jutge del cas a instància de la fiscalia anticorrupció que demostrava que el principal imputat, el batlle d'Andratx, Eugenio Hidalgo, s'havia reunit amb el president Matas 48 hores abans que detinguessin Hidalgo. També se sabé que havia parlat per telèfon amb el secretari general del PP balear i conseller d'Interior, José María Rodríguez, només dues hores abans que la guàrdia civil entrés al consistori i el detingués.

A partir d'aquell moment el PP començà a rumiar com respondre-hi. Primer es dedicà intensament a enterbolir l'actuació de la fiscalia i de la policia. Matas ho ha dit moltes

vegades, i totes les seves terminals mediàtiques ho repeteixen dogmàticament onsevulla: que hi ha hagut interès polític a exagerar la intervenció de la justícia i els cossos de seguretat per a fer creure a la gent que tot el PP és corrupte, per bé que, a parer del president, es tracta "d'un cas aïllat". Més tard, els conservadors engegaren l'estratègia del *ventilador*: dir que la corrupció passa "a tots els partits" i que "és inherent a la condició humana", tal com sentencià el portaveu del PP, Miquel Ramis. El PSOE i el Bloc, però, refusaven amb contundència aquestes suposicions i atacaven sense fre ni aturador la cúpula del PP per "haver emparat" la corrupció. Demanaren unes quantes vegades la compareixença del president davant el Parlament per explicar el cas Andratx, però el president no va comparèixer.

Els mesos passaren i el cas Andratx s'anà adormint als mitjans. Els principals imputats tornaren a la presó passat Nadal, però a final de febrer foren alliberats, amb càrrecs. A poc a poc, l'escàndol baixà d'intensitat pública. Durant el març encara cuejà, però poca cosa. A l'abril, després de Pasqua, el PP emprengué una ofensiva de propaganda i d'imatge que aconseguí que no es parlés gens de corrupció. De la que afecta el partit, és clar. Tanmateix, la dreta la recuperà per contraatacar. El 26 d'abril el diari *El Mundo - El Día de Baleares* publicà el primer lliurament d'un llarg serial segons el qual una obra feta a la vila d'Eivissa —un edifici que es diu Eivissa Centre— havia servit perquè els socialistes cobressin comissions il·legals. Tot això segons uns enregistraments fets per Roque López, l'ex-secretari general del PSOE de les Pitiüses, que el novembre passat fou apartat de la direcció. A l'enregistrament se sent López —d'acord amb la selecció de les transcripcions fetes pel diari esmentat— parlar de la presumpta corrupció amb algun altre càrrec socialista. Fins i tot hi implica

Mentre la dreta ataca el PSOE pel cas d'Eivissa Centre, els socialistes, a través del diputat Antoni Diéguez (a l'esquerra), llacen ombres de sospita sobre el pis que ha adquirit Jaume Matas (a la dreta) en un palau manierista del centre històric de Palma

José Blanco, secretari d'organització federal. La resposta del PSOE no trigà a arribar. Blanco es querellà contra López. Els socialistes illencs presentaren una denúncia en un jutjat d'Eivissa i elevaren una petició al fiscal en cap de les Balears perquè la justícia investigués el cas a fons; negaren totes les imputacions de López, que qualificaren de *mntatge* i *mentides*. Tanmateix, el mal ja havia estat fet. El PSOE balear passava d'acusador a acusat. El PP li ha saltat a la jugular. Els conservadors acusen els socialistes de "mesurar diferent" la corrupció quan els afecta a ells. El PSOE se sent assetjat i indefens. Fins i tot començà la campanya a Vila amb un acte, al qual assistiren unes tres-centes persones, demanant "joc net". Fou debades, és clar. L'ofensiva no s'ha aturat. Cada dia de la campanya un candidat del PP o un altre, a Eivissa o a Palma, ataca els socialistes per aquesta qüestió. A hores d'ara ningú no ha aportat cap prova sobre

la suposada corrupció. Tot es basa en l'autoenregistrament de López que, cal recordar-ho, es reuní el mes de maig de 2006 amb Abel Mututes, al setembre forçà una votació assembleària del partit per anar sol a les eleccions –cosa que hauria assegurat la majoria absoluta al PP–, al novembre fou apartat de la direcció i se n'anà a viure a Andalusia.

Els socialistes no es quedaren quiets. Pensaren com engegar la *contracontraofensiva*. Va ser el diputat, i candidat novament, Antoni Diéguez el qui trobà la manera: el palau de Matas al nucli històric de Palma. El president adquirí una opció de compra el 2004 sobre una part d'un palau manierista on havien construït diversos habitatges. Matas se'n

reservava la compra del pis noble. Uns 570 metres quadrats –segons el diputat socialista– que inclouen terrassa i balcons, més 60 metres d'aparcament. Es tracta d'un edifici catalogat pel seu alt valor històric i artístic. L'ombra de dubte que projectà Diéguez es basa en el preu. Assegura que Matas l'adquirí a 1.579 euros el metre quadrat, però el valor de taxació de mercat actual és de més de 8.000 euros. El president feu efectiva l'opció de compra per un total de 950.000 euros. Pel diputat socialista és un preu molt baix, excessivament baix: "Ha pagat el metre quadrat més baix que el de protecció oficial." Matas no ha volgut contestar "les paranoies socialistes" –així qualificà allò que digué Diéguez– i des del PP i

l'entorn mediàtic s'aferren al fet que quan es féu l'opció de compra el preu del metre quadrat a la zona era molt més baix que no és ara.

L'ambient electoral tan enrarit no ha minvat durant la campanya oficial. Ans al contrari. El PP i PSOE empen allò que poden. Tots dos acusen o aboquen sospites de corrupció sense proves. Per acabar-ho d'arrodonir, el Bloc ha estat objecte d'una agressió salvatge perpetrada per dos joves durant un míting –amb ferits de gravetat diversa. És la primera vegada que la violència apareix en una campanya electoral a les Illes d'ençà dels primers actes polítics que es feien tot just en sortint de la dictadura. I tot això, sense parlar dels blocs i pàgines web diverses, on, gràcies a l'anonimat, internautes de dreta i esquerra es diuen el nom del porc. És la campanya més tensa i bruta que es recorda a les Illes.

Miquel Payeras

Cada dia de la campanya, un candidat del PP o un altre, a Eivissa o a Palma, ataca els socialistes per la corrupció